ЗАВДАННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: СУТНІСТЬ, ВИДИ ТА НЕДОЛІКИ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ

ФЕДУН Сергій Вікторович - Харківський національний університет внутрішніх справ

УДК 342.95:351.74
DOI: https://doi.org/10.71404/EP.2024.2.61

У статті розглядаються актуальні питання, пов'язані з визначенням сутності завдань післядипломної освіти поліцейських та здійсненням характеристики основних з них у контексті вдосконалення їх нормативного регулювання. Здійснено аналіз підходів учених-правознавців щодо загального розуміння сутності категорії «завдання» та її співвідношення з категорією «мета». Підкреслюється взаємозв'язок даних категорій і необхідність їх розмежування в цілому. На підставі проведеного аналізу пропонується авторський підхід щодо розуміння сутності завдань післядипломної освіти поліцейських. Вказуються загальні недоліки законодавчої регламентації питань, пов'язаних як у цілому зі здійсненням післядипломної освіти поліцейських, так і реалізацією основних завдань такої діяльності. Зокрема, наголошується на необхідності включення до змісту відповідних завдань післядипломної освіти поліцейських питань, пов'язаних з освоєнням сучасних інформаційно-аналітичних засобів, новітніх методів і форм поліцейської діяльності, а також підвищенням ефективності використання технічних і спеціальних засобів у професійній діяльності. Значну увагу приділено формуванню професійно-психологічних якостей і навичок поліцейських, які мають враховувати специфіку роботи в окремих органах і підрозділах Національної поліції. Сформульовано комплекс основних завдань післядипломної освіти, серед яких: навчання спеціальним знанням і навичкам для виконання службових обов'язків, забезпечення формування ефективного керівного складу, розвиток професійної самосвідомості, освоєння прийомів особистої безпеки, удосконалення навиків використання спеціальних засобів, а також формування високих професійно-психологічних якостей. Акцентується, що належне виконання цих завдань є запорукою ефективної поліцейської діяльності та професійного розвитку працівників поліції. Обґрунтовується необхідність законодавчого закріплення основних завдань післядипломної освіти поліцейських в окремій частині ст. 75 Закону України «Про Національну поліцію», пропонуючи їх удосконалення відповідно до сучасних вимог.

Ключові слова: післядипломна освіта, завдання післядипломної освіти, освіта, поліцейські, Національна поліція, нормативно-правове регулювання.

Постановка проблеми

Запорукою ефективної підготовки поліцейських у сучасних умовах розвитку суспільства, формуванню високого рівня професійної компетентності поліцейських, їх належної адаптації до змін у сфері безпеки та забезпеченню довіри громадськості до правоохоронної системи в цілому сприяє ефективне здійснення завдань такого компонента даної діяльності як післядипломна освіта. Встановлення сутності завдань післядипломної освіти, характеристика найважливіших з них, визначення недоліків їх законодавчої регламентації набуває особливого значення в контексті належного адміністративно-правового забезпечення функціонування даної сфери суспільних відносин, оскільки саме

вони визначають основні напрями такої діяльності, а їх успішне виконання дозволяє досягти значні результати професійної підготовки особового складу органів і підрозділів Національної поліції.

Актуальність визначення сутності та різновидів завдань післядипломної освіти поліцейських обумовлена постійними законодавчими змінами у сфері безпеки, зростанням вимог до професійної компетентності правоохоронців та потребою їхньої безперервної адаптації до нових викликів у суспільстві. В сучасних умовах післядипломна освіта є не лише засобом оновлення знань, але й важливим інструментом формування навичок, що відповідають сучасним стандартам поліцейської діяльності. Безперервне професійне вдосконалення забезпечує ефективне виконання службових обов'язків та підвищує довіру громадськості до поліції. Саме тому визначення сутності та різновидів завдань післядипломної освіти дозволяє чітко окреслити напрями професійного розвитку, удосконалити законодавче регулювання цієї сфери, а також забезпечити відповідність освітніх програм реальним потребам служби. Це сприяє підвищенню рівня професіоналізму працівників Національної поліції, їх готовності до роботи в умовах швидких соціальних змін, а також ефективній реалізації державної політики у сфері безпеки та правопорядку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Науковці неодноразово зверталися до питань організації післядипломної освіти поліцейських, розглядаючи її одну з основних засад забезпечення ефективного функціонування органів і підрозділів Національної поліції. Зокрема, значний внесок у розробку теоретичних і практичних засад здійснили такі науковці, як О.І. Безпалова, В.В. Діденко, О.В. Джафарова, М.В. Джафарова, О.М. Музичук, О.О. Панова, А.В. Потопальський, В.Б. Пчелін, Є.Ю. Соболь, В.В. Сокуренко, С.О. Шатрава, та інші. Зокрема, їх наукові праці стали основою для як теоретико-методологічних засад функціонування даної сфери суспільних відносин, так і правозастосовчої практики.

Разом з тим, питання, пов'язані з визначенням сутності та різновидів завдань післядипломної освіти поліцейських, особливостям їх законодавчої регламентації, увага приділялась фрагментарна й на сьогодні дана тематика досі залишається недостатньо дослідженою та потребує окремого системного аналізу. Значна кількість науковців зосереджувала свою увагу на загальних питаннях пов'язаних зі здійсненням професійного навчання поліцейських, тоді як їх особливості їх післядипломної освіти висвітлювалися частково в межах дослідження ширшої правової проблематики. Окрім цього слід вказати й на стрімке оновлення чинного національного законодавства, що регламентує питання, пов'язані зі здійсненням післядипломної освіти поліцейських, а також сьогоденні реалії, спричиненні запровадженням правового режиму воєнного стану, обумовленого збройною агресією проти нашої держави.

З огляду на що виникає нагальна потреба у поглибленому й комплексному аналізі сутності й різновидів завдань післядипломної освіти поліцейських, а також визначенню недоліків законодавчої регламентації функціонування даної сфери суспільних відносин, як основу для побудови ефективної моделі їх професійного навчання, спрямованого на забезпечення виконання всіх завдань органів і підрозділів Національної поліції.

Метою цієї статті визначення сутності завдань післядипломної освіти поліцейських, встановлення основних з них і висвітлення недоліків їх законодавчої регламентації.

Виклад основного матеріалу дослідження

Наголошуючи на значенні визначення завдань відповідної діяльності науковці вказують на те, що в разі їх правильного теоретичного розтлумачення і практичного сприйняття, досягається можливість з'ясування причин недосягнення її мети. Це необхідно для того, щоб органи та посадовці, уповноважені суспільством (державою) здійснювати певну діяльність, орієнтувалися у відповідних процесах і процедурах, а в окремих випадках могли обґрунтовано

відмовитися від реалізації певних повноважень. Наведене може мати місце й у тому випадку, якщо немає об'єктивної можливості погоджувати ідеальну модель майбутнього результату з реальною можливістю його досягнення або привернути для реалізації завдань необхідні та достатні засоби й ресурси [1, с. 34–35]. Як випливає з наведеного, категорію «завдання» доволі часто розкривають через категорію «мета» й навпаки, що вважаємо, в першу чергу пов'язано з їх семантичним сенсом. Зокрема, на сторінках великого тлумачного словника сучасної української мови слово «завдання» вживають у наступних значеннях: наперед визначений, запланований для виконання обсяг роботи, справа й таке інше; те, що хочуть здійснити; мета до якої прагнуть [2, с. 378]. Своєю чергою, сутність слова «мета» на сторінках вказаного фахового джерела розкривається в значенні: те, до чого хтось прагне, чого хоче досягти, ціль; заздалегідь намічене завдання, замисел [2, с. 661].

З огляду на що й на сторінках фахової літератури з юриспруденції дані категорії доволі часто вживаються разом, подекуди помилково, підмінюючи сутність однієї іншою. На таке положення справ, наприклад, вказує В.О. Середа, який вважає, що різкого розмежування поняття «мета» та «завдання» на практиці не існує. Нерідко вони вживаються як синоніми. Цілі, на думку науковця, можуть бути реальними (проміжними) й ідеальними (кінцевими), тобто досяжними та недосяжними в планований період. Щоб уникнути розбіжностей між ідеальними та реальними цілями, останні іноді називають завданнями. При визначенні завдань треба враховувати можливість їхньої реалізації [3, с. 40]. Разом із тим К.І. Хромова під час дослідження сутності поняття та видів завдань органів прокуратури України щодо протидії корупції справедливо зауважує, що, на перший погляд, може скластися враження, що поняття «мета» та «завдання» є синонімами. Однак, підкреслює автор, більш детальний аналіз даних категорій, дослідження позицій окремих з правознавців щодо їх співвідношення свідчить про те, що дані категорії хоча і є взаємопов'язаними, але не тотожні [4, с. 162]. При цьому фактично мета становить собою певну абстрактну модель результатів майбутньої діяльності, яка на практиці фактично не може бути досягнута й виконана в повному обсязі, оскільки відповідна інституція, що функціонує в цьому напряму має припинити своє існування. Своєю чергую, завданнями буде певна сукупність напрямів відповідної діяльності, реалізація яких і належне здійснення як раз таки й спрямоване на досягнення такої мети.

Зокрема, на сторінках підручника «Адміністративне право України. Академічний курс» цілком обґрунтовано зауважують стосовно того, що мету та завдання можна розглядати як уявлення про напрями й очікувані результати управлінської діяльності. При цьому, підкреслюють науковці, відмінність між цими однопорядковими категоріями полягає в ступені узагальнення результатів, які мають бути досягнуті в процесі діяльності. Іншими словами в меті відтворюються триваліші та значущі, ніж у завданнях показники [5, с. 260]. Ба більше, досліджуючи адміністративно-правові засади організації діяльності науково-дослідних установ в Україні А.А. Манжула слушно підкреслює той факт, що під метою слід розуміти передбачений у свідомості людини результат, який, як правило, має ідеалізований, навіть, абстрактний вигляд, то завданнями є конкретні етапи роботи, які необхідно пройти, виконати, рухаючись до мети. У цьому контексті науковець цілком слушно підкреслює, що законодавець, вказуючи на правовий статус тих чи інших суб'єктів, доволі часто уникає формування мети їх діяльності, акцентуючи лише на завданнях. Адже, підкреслює вчений, мета, лише вказує на те, до чого прагне суб'єкт, для чого він існує та функціонує, у той час, як завдання, дають зрозуміти що саме здійснює суб'єкт у ході реалізації свого функціонального призначення [6, с. 56]. Тобто завдання та мета хоч і є доволі взаємопов'язаними категоріями, проте не однаковими, на що у своїх дослідженнях доволі часто ставить акцент значна кількість учених-правознавців.

Таким чином, підсумовуючи викладене, можна стверджувати, що поняття «мета» та «завдання» у правовій науці й практиці хоч і мають спільне спрямування, проте різняться

за своїм змістом. Зокрема, мета відображає ідеал, кінцевий результат, до якого прагне суб'єкт, тоді як завдання окреслюють конкретні кроки, етапи чи дії, необхідні для досягнення такої мети. Іншими словами завдання виступають своєрідними орієнтирами на шляху до реалізації визначеної мети, забезпечуючи поступове і послідовне просування до бажаного результату. З урахуванням чого пропонуємо під завданнями післядипломної освіти поліцейських розуміти регламентовану нормативно-правовими приписами сукупність конкретних напрямів діяльності уповноважених державою суб'єктів, реалізація яких спрямована на набуття, оновлення та удосконалення професійних знань, умінь і компетентностей поліцейських, що здійснюються задля досягнення визначеної мети їхньої службової діяльності й забезпечення ефективного функціонування органів і підрозділів Національної поліції України.

У контексті досліджуваного питання слід зазначити, що питанням здійснення післядипломної освіти поліцейських повністю присвячена ст. 75 Закону України «Про Національну поліцію» [7] й, як свідчить її аналіз, у ній відсутні будь-які згадки про завдання такої діяльності. Фактично у ній наводяться лише різновиди післядипломної освіти, без розкриття їх сутності й змісту, а також фрагментарні згадки про окремі з них, у більшості підвищення кваліфікації поліцейських, що слід розглядати як значний недолік нормативно-правової регламентації даної сфери суспільних відносин. При цьому більш детально дана сфера суспільних відносин регламентована приписами підзаконного нормативно-правового акта – Положенням «Про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції», затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 24 грудня 2015 року № 1625. І саме в даному нормативно-правовому акті й указані конкретні завдання післядипломної освіти поліцейських, до яких віднесено наступні:

1) навчання необхідним знанням і спеціальним навичкам для успішного виконання обов'язків із забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності та інших службових завдань [8]. У цьому випадку мова фактично йде про забезпечення виконання поліцейськими завдань поліції у цілому. Тобто фактично відбувається дублювання законодавчих приписів щодо відтворення завдань Національної поліції в цілому, при цьому не повне, оскільки до уваги не береться завдання щодо «надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [7]», а замість цього вказується на виконання «інших службових завдань», що на нашу думку робить наведені законодавчі приписи не точними й неповними, а також у цілому обтяжує їх. Ба більше, наведене завдання післядипломної освіти поліцейських сформульовано достатньо не вдало оскільки його зміст може бути зведено до завдання щодо забезпечення виконання завдань у цілому даного правоохоронного органу. Тоді як мова має йти про забезпечення виконання службових обов'язків окремо взятого поліцейського стосовно якого й здійснюється післядипломна освіта. Саме тому вважаємо, що вищенаведене завдання післядипломної освіти має бути сформулювало наступним чином: «навчання необхідним знанням і спеціальним навичкам для успішного виконання службових обов'язків поліцейського».

2) удосконалення навичок управлінської діяльності, опанування методик навчання та виховання підлеглих, упровадження в практичну діяльність досягнень науки, передових форм і методів роботи, основ наукової організації праці [8]. У цьому випадку взагалі мова йде про здійснення післядипломної освіти окремо взятої категорії поліцейських – керівників. З огляду на що виконання такого завдання післядипломної освіти поліцейських не може бути реалізовано відносно іншої, більшої за своїм складом, категорії поліцейських. З огляду на що таке завдання післядипломної освіти поліцейських має отримати дещо інший зміст з акцентом його належної реалізації до конкретної категорії поліцейських – керівного складу органів і підрозділів Національної поліції. Зокрема вважаємо за доречно сформулювати таке завдання післядипломної освіти поліцейських

наступним чином: «забезпечення формування ефективного керівного складу органів і підрозділів Національної поліції». У такому разі будуть враховані всі можливі аспекти виконання даного завдання післядипломної освіти поліцейських, а не тільки як у наведеному випадку окремі його частини як то удосконалення навичок управлінської діяльності, опанування методик навчання та виховання підлеглих тощо.

3) формування професійної самосвідомості працівників поліції, почуття відповідальності за свої дії, розуміння необхідності постійного вдосконалення своєї професійної майстерності з урахуванням специфіки діяльності в конкретних підрозділах поліції [8]. У цьому випадку в цілому йдеться про окрему психологічну категорію – професійну самосвідомість й окремі її компоненти, перелік яких до того ж є неповним. При цьому доволі влучною у контексті досліджуваного питання вважаємо позицію Л. Ключової, яка зазначає, що професійною самосвідомістю є усвідомлення відповідним працівником норм та етичних правил, мотивів професійної самореалізації, співвіднесення себе з професійним ідеалом, самооцінка та оцінка референтними людьми. Науковець зауважує, що дане поняття вирізняється складністю мотиваційних спонукань, прагненням до самореалізації, системою уявлень про самого себе, свої можливості та перспективи професійного розвитку. До структури професійної самосвідомості учена відносить наступні компоненти: усвідомлення професійної моралі; усвідомлення себе як суб'єкта професійної діяльності; усвідомлення й оцінка відносин, взаємостосунків; усвідомлення власного професійного розвитку у часі [9, с. 181].

Не викликає сумніву, що професійна самосвідомість, серед іншого працівників органів і підрозділів Національної поліції, може включати як загальні, так і окремі, специфічні для певного різновиду професій компоненти. З огляду на що вважаємо, що в наведеному вище випадку доволі вдало вказано, що в межах виконання зазначеного завдання післядипломної освіти поліцейських «враховується специфіка діяльності в конкретних підрозділах поліції». Однак у цілому дане завдання післядипломної освіти поліцейських також сформульовано не зовсім вдало, оскільки в ньому вказується як у цілому на професійну самосвідомість працівників поліції, так і на її окремі компоненти (почуття відповідальності за свої дії, розуміння необхідності постійного вдосконалення своєї професійної майстерності тощо), які до того є неповними. З урахуванням чого, вважаємо за доцільне дане завдання післядипломної освіти поліцейських сформулювати наступним чином: «забезпечення формування професійної самосвідомості працівників поліції з урахуванням специфіки діяльності в конкретних органах і підрозділах Національної поліції». Таке завдання буде враховувати як загальні компоненти професійної самосвідомості працівників усіх без виключення органів і підрозділів Національної поліції, так і специфіку функціонування окремих з них.

4) навчання прийомам та засобам забезпечення особистої безпеки при виконанні службових обов'язків, під час надзвичайних подій і в екстремальних умовах [8]. Дане завдання післядипломної освіти також, на нашу думку, сформульовано не зовсім вдало, оскільки не включає у свій зміст усі можливі варіанти труднощів з якими зустрічаються працівники поліції у межах своєї професійної діяльності. Зокрема, слід вказати на те, що постановою Кабінету Міністрів України від 24 березня 2004 року № 368 було затверджено Порядок класифікації надзвичайних ситуацій за їх рівнями [10], в якому, наприклад, відсутні згадки про надзвичайні ситуації або події, спричиненні збройною агресією проти нашої держави. Так само в приписах Кодексу цивільного захисту населення України від 2 жовтня 2012 року при визначенні сутності надзвичайної ситуації та небезпечної події відсутні згадки про такого роду загрози [11]. Проте на сьогодні як одну з основних небезпек для громадян, у цілому для нашої держави, слід розглядати збройну агресію проти нашої держави, що безумовно має бути врахована й у межах здійснення післядипломної освіти поліцейських.

З огляду на що, вважаємо за доречне при формулюванні наведеного вище завдання післядипломної освіти поліцейських мову вести про обставини, що в цілому ускладнюють оперативну обстановку. Зокрема, як ціл-

ком слушно відмічає авторський колектив підручника «Поліцейська діяльність», одна з найважливіших особливостей діяльності Національної поліції України полягає в тому, що така діяльність може відбуватися в обстановці, що швидко змінюється й ускладнюється. При цьому, зауважують науковці, успішне виконання завдань, що раптово виникли, можливе лише за умов максимального використання всіх сил та засобів Національної поліції України, які повинні бути приведені у стан готовності [12, с. 330]. У зв'язку з наявністю таких особливих обставин, серед іншого обумовлених збройною агресією проти нашої держави, може бути введений посилений варіант службової діяльності, умовами чого відповідно до приписів Інструкції про порядок переведення органів Національної поліції України на посилений варіант службової діяльності, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 10 грудня 2015 року № 1560, зокрема є введення правового режиму воєнного стану [13].

Такі обставини без сумніву слід розглядати як такі, що ускладнюють оперативну обстановку. З огляду на що розглянуто вище завдання післядипломної освіти поліцейських, на нашу думку, слід сформулювати наступним чином: «навчання прийомам та засобам забезпечення особистої безпеки при виконанні службових обов'язків, під час виникнення обставин, що ускладнюють оперативну обстановку». Таким чином, будуть враховані всі можливі, серед іншого екстремальні, надзвичайні, небезпечні тощо події, які є і можуть виникнути під час професійної діяльності поліцейського.

5) удосконалення навиків працівників поліції поводження з вогнепальною зброєю, спеціальними засобами та спеціальною технікою, експлуатації транспортних засобів, засобів зв'язку [8]. У змісті даного завдання, серед іншого, йдеться про використання поліцейських заходів примусу, при цьому не враховується один з основних з них – застосування фізичної сили. Зокрема, як зазначено в ч. 1 ст. 42 Закону України «Про Національну поліцію», поліція під час виконання повноважень, визначених законодавством уповноважена застосовувати такі заходи примусу: 1) фізичний вплив (сила); 2) застосування спеціальних засобів; 3) застосування вогнепальної зброї [7].

Ба більше, розглядаючи дане завдання післядипломної освіти поліцейських, слід підтримати позицію авторів монографічного дослідження «Адміністративно-правові засади професійного навчання поліцейських», на думку яких навряд чи запропонований відомчим нормативно-правовим актом перелік завдань післядипломної освіти поліцейських можна вважати досконалим, адже окремі із завдань післядипломної освіти поліцейських, на нашу думку в ньому не враховані. Це, підкреслюють науковці, перш за все, стосується такого завдання як ознайомлення з сучасними формами і методами діяльності поліції, інформаційно-технічним забезпеченням та можливостями їх використання у професійній діяльності, адже система засобів боротьби із злочинністю не стоїть на місті, активно розвивається, створюються нові інформаційно-технічні засоби [14, с. 97]. Тобто фактично мова йде про включення до змісту даного завдання питань щодо удосконалення навиків поліцейських стосовно застосування сучасних інформаційно-аналітичних засобів, успішне використання яких значно підвищує ефективність їх діяльності.

З урахуванням вищенаведених позицій, вважаємо за необхідне вищенаведене завдання післядипломної освіти поліцейських сформулювати наступним чином: «удосконалення навиків працівників поліції щодо застосування фізичного впливу (сили), поводження з вогнепальною зброєю, спеціальними засобами та спеціальною технікою, інформаційно-аналітичними засобами, експлуатації транспортних засобів, засобів зв'язку». Подібне формулювання вказаного завдання післядипломної освіти поліцейських буде охоплювати як всі можливі варіанти вдосконалення застосування поліцейських заходів примусу, так і інших засобів їх діяльності.

6) формування високої психологічної стійкості працівників поліції, розвиток у них спостережливості, пильності, пам'яті, мислення та інших професійно-психологічних якостей і навичок [8]. У такому випадку знову ж таки наводиться завдання щодо в цілому забезпечення окремо взятого компонента успішної поліцейської діяльності – професій-

но-психологічних якостей і навичок поліцейського, так і його окремих частин (високої психологічної стійкості, спостережливості, пильності тощо), шляхом визначення їх переліку, до того ж неповного, про що вказує застосування слова «інші». При цьому вважаємо, що при формуванні таких якостей і навичок мають бути враховано як ті, що притаманні в цілому будь-якому поліцейському, так і ті, що знаходять свій прояв і специфіку в межах функціонування окремих органів і підрозділів Національної поліції, адже не викликає сумніву той факт, що вони будуть значно відрізнятися, наприклад, у слідчого й поліцейського офіцера громади. З огляду на що вважаємо, що дане завдання післядипломної освіти поліцейських має бути сформоване наступним чином: «формування високих професійно-психологічних якостей і навичок з урахуванням діяльності в окремих органах і підрозділах Національної поліції». Подібний підхід буде забезпечувати як у цілому формуванню високих професійно-психологічних якостей і навичок поліцейського, так і специфіку функціонування окремого органу і підрозділу Національної поліції.

Висновки

Як свідчить проведений аналіз, в межах здійснення післядипломної освіти поліцейських, уповноваженими державою суб'єктами реалізується значна кількість завдань, які є тісно взаємопов'язаними й належне виконання яких у цілому забезпечує ефективність поліцейської діяльності. Разом із тим на сьогодні можна стверджувати, що такі завдання не отримали свого належного законодавчого закріплення, що безумовно має негативний вплив як у цілому на здійсненні післядипломної освіти поліцейських, так і її окремих різновидів. З огляду на що вважаємо, що, по-перше, такі завдання післядипломної освіти мають знайти свою об'єктивізацію в окремій частині ст. 75 (Післядипломна освіта поліцейських) Закону України «Про Національну поліцію». По-друге, їх зміст і сутність має бути удосконалена наступним шляхом: «Основними завданнями післядипломної освіти є: навчання необхідним знанням і спеціальним навичкам для успішного виконання службових обов'язків поліцейського; забезпечення формування ефективного керівного складу органів і підрозділів Національної поліції; забезпечення формування професійної самосвідомості працівників поліції з урахуванням специфіки діяльності в конкретних органах і підрозділах Національної поліції; навчання прийомам та засобам забезпечення особистої безпеки при виконанні службових обов'язків, під час виникнення обставин, що ускладнюють оперативну обстановку; удосконалення навиків працівників поліції щодо застосування фізичного впливу (сили), поводження з вогнепальною зброєю, спеціальними засобами та спеціальною технікою, інформаційно-аналітичними засобами, експлуатації транспортних засобів, засобів зв'язку; формування високих професійно-психологічних якостей і навичок з урахуванням діяльності в окремих органах і підрозділах Національної поліції.»

Література

1. Литвинов О.М. Соціально–правовий механізм протидії злочинності в Україні (теоретичні та практичні засади) : дис. … доктора юрид. наук : спец. 12.00.08. Харків, 2010. 432 с.

2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел.] Київ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.

3. Середа В.О. Проблеми підвищення ефективності діяльності прокурора з підтримання державного обвинувачення в суді : дис. … канд. юрид. наук : спец. 12.00.10. Харків, 2005. 233 с.

4. Хромова К.І. Поняття та види завдань органів прокуратури України щодо протидії корупції. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 2. С. 162–166.

5. Адміністративне право України. Академічний курс : в 2 т. : [підручник / за ред. В.Б. Авер'янова]. Т. 1: Загальна частина. Київ «Юридична думка», 2004. 584 с.

6. Манжула А.А. Адміністративно-правові засади організації діяльності науково-дослідних установ в Україні: дис. … доктора юрид. наук: спец 12.00.07. Дніпропетровськ, 2015. 422 с.

7. Про Національну поліцію: закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

8. Про затвердження Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 24.12.2015 № 1625. *Офіційний вісник України*. 2016. № 11. Ст. 485.

9. Ключова Л. Професійна самосвідомість педагогічних працівників: етичний підхід до вирішення проблеми. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2014. № 9 (Ч. 1). С. 177–182.

10. Про затвердження Порядку класифікації надзвичайних ситуацій за їх рівнями: постанова Кабінету Міністрів України від 24.03.2004 № 368. *Офіційний вісник України*. 2004. № 12. Ст. 740.

11. Кодекс цивільного захисту населення України: закон України від 02.10.2012 № 5403-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 34-35. Ст. 458.

12. Поліцейська діяльність: підручник / С.С. Вітвіцький, В.С. Тулінов, О.М. Мердова та ін.; за заг. ред. проф. С.С. Вітвіцького. Київ: ВД Дакор, 2021. 372 с.

13. Про затвердження Інструкції про порядок переведення органів Національної поліції України на посилений варіант службової діяльності: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 10.12.2015 № 1560. *Офіційний вісник України*. 2016. № 6. Ст. 319.

14. Мердова О.М., Цуркан О.П. Адміністративно-правові засади професійного навчання поліцейських : монографія / Ольга Миколаївна Мердова, Олексій Петрович Цуркан. Київ: ВД «Дакор», 2020. 186 с.

TASKS OF POSTGRADUATE EDUCATION FOR POLICE OFFICERS: ESSENCE, TYPES AND SHORTCOMINGS OF LEGISLATIVE REGULATION

The article examines pressing issues related to defining the essence of the tasks of postgraduate education for police officers and provides a characterisation of the main ones in the context of improving their regulatory framework. An analysis is carried out of the approaches of legal scholars regarding the general understanding of the category «task» and its correlation with the category «purpose». The interconnection of these categories and the necessity of their clear distinction is emphasised. Based on the analysis, the author proposes their own approach to understanding the essence of the tasks of postgraduate education for police officers. General shortcomings in the legislative regulation of issues related both to the implementation of postgraduate education for police officers as a whole and the realisation of the main tasks of such activity are indicated. In particular, emphasis is placed on the need to include in the content of the relevant tasks of postgraduate education for police officers issues related to mastering modern information-analytical tools, the latest methods and forms of police activity, as well as increasing the efficiency of the use of technical and special equipment in professional activities. Considerable attention is paid to the formation of professional and psychological qualities and skills of police officers, which should take into account the specifics of work in individual bodies and units of the National Police. A set of main tasks of postgraduate education is formulated, including: training in special knowledge and skills for the fulfilment of official duties, ensuring the formation of an effective managerial staff, development of professional self-awareness, mastering techniques of personal safety, improving the skills of using special equipment, as well as the development of high professional and psychological qualities. It is emphasised that proper fulfilment of these tasks is the key to effective police activity and professional development of police employees. The necessity of legislatively enshrining the main tasks of postgraduate education for police officers in a separate part of Article 75 of the Law of Ukraine 'On the National Police' is substantiated, proposing their improvement in accordance with modern requirements.

Key words: postgraduate education, tasks of postgraduate education, education, police officers, National Police, regulatory and legal regulation.